

Bloed uit de vagina

Het is normaal dat meisjes en vrouwen jarenlang eens in de vier weken een paar dagen lang uit hun vagina bloeden. Dat heet ongesteld zijn of menstrueren. De meeste vrouwen bloeden een paar dagen en raken dan ongeveer twee tot vijf lepels bloed kwijt. In de jaren rond je vijftigste stopt je menstruatie. Dat heet de overgang of menopauze. De menopauze kan ook eerder beginnen, bijvoorbeeld als je eierstokken weggehaald worden.

Als een vrouw te veel bloed verliest, of op een vreemd moment (bijvoorbeeld tussen de menstruaties door of in de menopauze) kan uitgezaaide kanker de oorzaak zijn.

Wat is ernstig vaginaal bloedverlies in de palliatieve fase?

Als er veel bloed uit je vagina komt, of als je bloedt terwijl je niet ongesteld bent (bijvoorbeeld in de menopauze of tussen twee menstruaties in), is dat niet normaal. Er kunnen allerlei oorzaken zijn, zoals een ontsteking, problemen met je hormonen of een spiraaltje. In de palliatieve fase wordt ernstig vaginaal bloedverlies vaak door kanker veroorzaakt.

Wat merk ik van ernstig vaginaal bloedverlies in de laatste levensfase?

Als je veel bloed verliest in de laatste fase van je leven, kun je bloedarmoede krijgen. Dan kun je de volgende klachten hebben:

- moe zijn
- je slap voelen
- duizelig zijn
- kortademig zijn (snel buiten adem)
- er bleek uit zien

Als je heel veel bloed verliest, kan je flauwvallen of in shock raken. Als er te weinig bloed in je lichaam is, wordt het bloed dat er nog is naar je hersenen en longen gestuurd. Maar het kan zijn dat zelfs daar niet genoeg bloed meer voor is. Dan ben je in shock.

Oorzaken van ernstig vaginaal bloedverlies

Ernstig vaginaal bloedverlies komt voor bij kanker van de:

- baarmoeder
- baarmoederhals
- vagina
- eierstokken (als de tumor doorgroeit naar de vagina)
- moederkoek (placenta)

Onderzoek

De arts zal je eerst vragen stellen over je voorgeschiedenis (hoe het vroeger met je ging) en je klachten. Daarna word je onderzocht.

De arts bekijkt je baarmoedermond en de binnenkant van je vagina. Zij gebruikt daarbij een 'eendebek', een soort tang waarmee zij de vagina openhoudt. Daarna onderzoekt zij de vagina met de wijsvinger in je vagina en de middelvinger in je anus. Door het onderzoek kan je weer (erger) gaan bloeden.

Ernstig vaginaal bloedverlies in de laatste levensfase: wat kan eraan gedaan worden?

Als de oorzaak van het bloedverlies in je laatste levensfase bekend is, zal de arts met jou en je naasten bespreken of die oorzaak behandeld kan worden, en of je dat wilt. Als je nog maar kort te leven hebt, is behandeling misschien erg zwaar voor je.

In het begin wordt een tampon in je vagina ingebracht (een paar dagen). Bij veel bloedverlies kan een bloedtransfusie gegeven worden.

Daarna zijn mogelijke behandelingen:

- dichtschroeien van het bloedende bloedvat
- afsluiten van het bloedende bloedvat door embolisatie

- bestraling
- weghalen van de baarmoeder
- chemotherapie

Wat kan ik of mijn naaste doen?

Als je bloed verliest uit je vagina in de laatste fase van je leven, kun je een tampon inbrengen of maandverband gebruiken. Neem contact op met je arts en volg zijn of haar adviezen. Het is belangrijk dat je goed zegt wat je klachten zijn, en of ze erger worden of niet, zodat je naasten en zorgverleners weten hoe het met je gaat. Omdat de behandeling van vaginaal bloedverlies ingrijpend kan zijn, is het goed dat je nadent en praat over wat je wilt.

Vertel ook tegen je arts of verpleegkundige wat je belangrijk vindt in het leven. Palliatieve zorg is niet gericht op genezing, maar op jouw welzijn. Daarbij staat jouw kwaliteit van leven voorop: wat jij belangrijk vindt in het leven en wat jij nodig hebt.

Wat zijn mijn wensen?

Als je arts je een behandeling voorstelt, hoef je daar geen 'ja' op te zeggen. Het is erg belangrijk om goed na te denken over wat jij zelf wil. Ook in je laatste levensfase. Vraag gerust naar de voordelen en de nadelen van de behandelingen. Wat weegt voor jou het zwaarst? Wat wil je wel, en wat wil je niet? Bespreek je wensen met je arts, zorgverleners en naasten. Vertel hun duidelijk wat je wilt. Dan kunnen zij jou de zorg bieden die bij jou past.